

CALICUL

UMOR ȘI SATIRĂ. — Redactor TEPELUȘ.

ABONAMENTE:
100 lei anual. 50 lei pe jum an

REDACȚIA ȘI ADMINISTR.
SIBIU
Str. Pintenului Nr. 1.

ANUNȚURI:
5 lei linia petit.

INVIEREA

Aproape două milenii au trecut de când Prea sfântul
Imbrăcat în strălucire a cutremurat pământul
Și în ciuda 'ntregei cete de farisei și de fameni
El a părăsit mormântul străjuit de-atâția oameni,
Spre a da înc'o dovadă de a Sa divinitate
S'a jertfit însuși pe sine, înviind apoi din moarte.

Sub puterea amintirii an de an se' mbracă 'n vraje
Sfânta zi de înviere, luminițele de straje
Stăruesc pe la morminte, feerie-i toată firea,
Clopotele dau de veste ca 'nviat Dumnezeirea
Iar din miile de glasuri blând răsună peste sat
Cântecul atât de dulce cu: „Cristos a înviat“!

Toată lumea e 'mbrăcată 'n haine noi de sărbătoare
Fetelor le râde fața, copilașii sburdă'n soare
Oauă roșii pretutindeni, voe bună, sfântă pace
De-opotrivă în palate, ca'n colibele sărace.

La icoane merg creștinii, doi cu doi se 'mbrățișează
Și „mulți ani“ precum e legea unul altuia urează
Tot așa și'n anul ăsta s'au îmbrățișat cu foc
Domnul Maniu și Vintilă și și-au urat mult noroc
Vaida l'a pupat pe Goga, ca și luda pe Cristos
Pe Argetoian, Madgearu l'a pupat mai drăgostos,
Chemăriștii-au dus sărutul pân la Marsilia 'n port
Căci așa a spus și Vaida ca să 'njure ca la cort.
Domnul Popovici Navetă a pupat pe generalul

Cu-o rutină cunoscută pân' acum doar de Madgearu,
 Inculeț Basarabeanul, cel cu capul ca un caș
 Cu evlavie de Iudă l'a sărutat pe Lupaș,
 Pistiner cu Mihalache s'au sărutat ca creștinii
 Țărănimea e salvată, îi lipsește doar perciunii
 Iar Soricu poet liric, senator fost deputat
 Pe Halmaghi prea cinstitul călduros l'a 'mbrățișat.

Imbrățișeri de-acestea au fost după cât știu
 Și'n Metropola mândră a vechiului Sibiu,
 Aicea la icoane au mers ca 'ntr'un convoi
 Perechile 'mpăcate, frumos, doi câte doi
 Întâi prefectul Regman cu general Boeru,
 Iar deputatul Pizo venea precum i-e felu
 După prefect la urmă de braț cu Simonetti,
 Cucernici la privire veneau ca doi cumetri
 Domn Stoia țărănistul și liberal pe șleau
 Cu Bratu inspectorul, iar după ei veneau
 Z. Gherman latinistul cu Oancea Niculiță,
 Ilie Floașiu cel tinăr cu Simian Ioniță,
 Iar Banu și cu Duca s'au sărutat duios
 De bucurie mare c'a înviat Cristos,

Sunt paștile mărite cu miel și ouă roșii
 Pupați-vă noroade întocmai, ca strămoșii
 Și vă iubiți de-apururi cu sufletu 'mpăcat
 Vestind în toată lumea că Crist a înviat!

ȚEPELUȘ.

Felicitări de Paști

(pentru cei cari nu plătesc
 abonamentul).

Ouă roșii să vă ouă
 Și găina și cocoșul
 Și s'aveți belșug din toate
 Să trăiți mai mult ca moșul.

Ouă roșii să vă crească
 Și pe masă și sub pat
 Ouă roșii vă stea 'n gură
 Când v'apucați de mâncat.

Însă ouăle să fie
 Întocmai pre-cum vă spui
 Dela unul pân' la unul

Ori clocite, ori cu pui.

Spor s'aveți în ori-ce lucru
 Și la păduchi și la boală
 Să vă văd pe toți de-odată
 La grumazi cu câte-o sfoară.

Și 'nălțați în vârf de creangă
 Doar' de-o palmă de pământ
 Legănați în dragă voe
 Și de oameni și de vânt.

Domnul sfânt vă dăruiască
 Zgârciuri multe, chinuri grele
 Și vă scape cât mai grabnic
 Și de dinți și de măsele.

Leacul să vă fie popa
 Cu cantorul și diecii
 Clopotele de v'or trage
 Să răsune ca dovlecii.

În sicriu la cap v'asteaptă
 Un ou roșu neclocit
 Iar pe față să vă pună
 Calicul ce n'ați plătit.

Celor cari citesc pe plată
 Le doresc la fel pe'ntors
 Cu drept de apel la Roncea
 Sau la Marcu cel frumos.

Chimu.

Sus Marcule!

Sus Marcule pe zicală
Și mai dă puțină sfară
La orașe și la țară
Haide iute ieși afara
Ca-ți descânt de osteneala
Mai cu băta mai cu ciurul
Până-când mi-i trage chiulul.

Sari la Hodoși 'n Dumbrava
Și vezi cum îi merge treaba
Intreaba-l dacă-i plin sacul
Și-apoi dă-l frumos la dracul.

Pe Papp Gyuri nu-l scapa
Ca-i bătrân de seama ta
Adecă-i bătrân la spate
Și-a schimbat dinții de lapte
Dar la pungă-i tinerel
Caci n'a putut fi mișel
A visat bălaurul
Că l'a împuns taurul
Adec'a vrut sa-l împunga
Și când a vrut să-l ajunga
Ș'a aruncat peste-un gard
Și-a sărit iute din pat
Ca svârliț de duhuri rele

Chiar pe burtă pe podele
L'o fi durut, aș... nimic
Bine c'a scăpat voinic
Caci dacă l'ajungea bica
L-ar fi omorât și frica
L'ar fi rupt și l'ar fi spart
Dar norocul c'a visat
Și-a rămas adevărat
Numai c'a picat din pat.

Lui Corcheș cântă-i cântarea
Ca nu-i mai place mâncarea
Vinul, berea.. i-ar plăcea
Dar nu-i permis să mai bea
C'ășa-i viața iac'ășa
Unul bea altul nu bea
Unul fura altul ia.

Pe Neamțu 'nvață-l nemțește
Caci par'c'ar călca popește
Și se 'mbracă boierește
Dar mințește țigânește
Nevasta nu-i trebuiește
Caci nevasta cheltuește
Deci într'una ispitește
Și mereu călătorește

Cautând ce nu găsește
Cu bilete tur-retur,
Iar Zbegan îi suflă 'n cupă
Că nu i-a dat leafa dublă.

Lui Besztercei să-i spui
Că pe seama dumnului
Nu sunt posturi, nici dudui
Caci posturile-s postate
Duduele maritate
La Bara e Kâr.. hé.. sie
La Ostrov Bencze Marzi
Care 'mpușcă vulturii
La Balint e Pap Gyuri
La cârpa notaroș Mareș
Că-i certat cu generaliș
La Boldur e Moldovan
Lapăduș la Cavăran
Iar la Stiuca Sinitean
Și-alții iar la locul lor
Visează salari și spor
Iar dudui cea vopsită
Altuia a fost sortită.

Ia-l pe Pepa dela Sacul
Și-l încuscrește cu dracul
Și apoi mi te sucește
Și la Făget te oprește
C' Oneșan îmbătrânește
Pușcând șnepi, vânzând la
[pește

Urzaluța și bumbac
Și samântă de dovleac
Vesztermaier mai aleargă
Pe roata 'n comuna 'ntreagă
Să vadă ce se mai vinde
Ce clienți mai poate prinde
La Grimm cine târguește
La Vucic cine oprește
La Mailander e 'mbulzeală
Oneșan face 'nvârteala?
Lui Vucic dă-i un vâtraiu
Iar lui Scheniner dă-i mălaiu
Caci carne are destula
Lui Lae dă-i de pasula
Lui Gherguța o pițula
Iar lui lui Mathi «Kalicula»
Lui Andrei săi cânti frumos
Caci e fiul lui Cristos
Lui Dragomir dă-i tistie
Lui Mocloni căsăpie
Și purceli de cei cu râie
Să taie și să ramâie
Pe-Ungurean să mi-l numești
Și să-l mai întinerești
Lui codru cântă-i de jale

Că-l fișcal de trei parale,
Codrule ce te falești
Caci așa de tânăr ești
Tânăr ești ca avocat
Altfel bun de însurat
Caci destul ai burlacit
Și stai bin' la calicit

Mândru-l codru până-l june
Földi Aladar il pune
C' are ochelari pe nas
Și bea vin nu bea vinars
Impușca rațe, cocoși
Și curcani de cei frumoși.

Urzică Scandalografescu

...Când e vorba însa de democrație, când se umple satul de autonomie, când omul de treabă moare'n burlacie, când s'a dus puterea poate pe vecie, umple-ți buzunarul mai frate Ilie, că roata se'nvârte pentru calicie. Adecă e vorba de curent curat, dar vezi că miroase tare a ca... lator, strigă și mârțanul de după cuptor, că ar vrea să fie domn sau domnișor.

Adecă e la mijloc ceva ce pute românește, pe ungur talianul mereu îl sprijinește, franțuzul și anglezul mereu ne ispitește, caci lordul Rothermere mereu ne ponegrește o face fără frica doar lordu-l barosan, pentru bacșișuri cântă azi ori-și ce jidan, ba cântă și strănută, visează și optează, iar Liga îl ascultă chiar și când alurează.

Și după atâtea câștiguri și succese ale lui Titulescu, iată-ne ajunși să punem în cumpăna o reformă destul de reformată c'o tragere pe sfoara destul de 'ndelungată adecă procesul optanților a ajuns la faza decizivă și acum ne putem număra mai ușor prietini sprijinitori, cari odată formau cordon în jurul nostru, iar acum au evaporat, iar pământul muncit de moșii și strămoșii noștri, împărțit astăzi între țărani nevolăși cari cu tot dreptul îl pot pretinde și avea, va trebui să-l plătim magnaților ai căror antecesorii l'au primit în dar dimpreună cu românii cari lucrău pe el, poate pentru meritul, că au fost frumoși, sau pentru-că s'au știut linguși, nu așa cum plătim pământul luat prin aceiași lege dela românii ai căror strămoși poate-că l'au cum-

parat cu bani grei dela magnați scapatați, ci cu aur și încă aur ranced din timp de pace, ceia-ce ar însemna că ne numărăm între învingători și învingerea ne-a cauzat dezastrul. —

În fața acestui inconvenient creiat: „Prin noi înși-ne» — românul 'și cunoaște chemarea, ne punem spate la spate și toți ținem la una strigând din răspuțeri «Jos guvernul, afară cu șobolanii, ne trebuie puterea» — adecă vorba românului, casa arde, baba se pieptenă, ne înțelegem admirabil și când străinatatea vede atâta armonie, trebuie să retereze dimpreună cu optanții și cu lordul guralliv și tot în atmosfera aceea priincioasă se îngrășe și Leul, la băi la Sovata sau la Tekirghiol mâncând doar verdeața, bând la vitriol, în contra călbezii o săi dam „Distol“ — în contra racelli pras și carfiol, dacă-l doare capul îi dam aspirin, dacă are pureci îl dam naftalin, tabac și-ardei roșu dela Seghedin și-o să crească leul și-o să se intrame citind la Calicul plin de epigrame. —

Asta-i vezi și încă alta, ne'ntrunim mereu și basta, sau pică guvernul, sau îl rasturnăm, însa multă vreme nu mai așteptăm și atâta vreme cât ne hârțulm, câștigă optanții și tot noi plătim, caci doar toți suntem români buni de sladă și de ceartă, tot-așa de buni de plată, când avem de unde, dar între împrejurările date, când se fură cu toptanul, sau plătim cu-un bogdaproste sau ne zalogim sumarul.

Și așa mai departe.

Cucoana Gurăacră despre lume

Eram față de 12 ani dar nu eram ca Dșoarele de azi să arunc epistole dragoste jidanului peste gard, nu eram cu jubre pe obraz, nici nu știam de roșitul buzelor și cochetărie cu răs în hohote prin târg. Mă punea mama să frământ pita, iar ea mergea la vecinu cu literu plin de vinars. Mai târziu am știut de „alluita“, căci măritându-mă punct la 10 luni fără două, atât eu, cât și ea am dat naștere la doi feciori. Al meu e flușturat, al mamei pârlit, înalt, uscat cu jubre pe obraz; ba ce e mai mult acum ca maturizant a făcut „vemto“ cu leafa de pe lună a unei oficiente, încât capul casei au fost silit a restitui aceia sumă, uite dară că — adevărata — lui odraslă să nu ajungă în bucluc sau mai bine zice vorba haia a lui Tănase: Ce face tălăl tău? Bine! A murit auzind că mama m'a făcut cu un altul pe o noapte friguroasă.

Îmi reamintesc și de măritatul meu, fusesem la școală pe a IV primară, eram crescută bine având și ochi atrăgători îi știam învârti, iar

picioarele atrăgeau privirile tuturor chiar și a Revizorului așa încât într'o zi la umbra unei „Sălcivă“ șezând pe Telegraful popii Ion mă întâlnesc cu mirele meu Victor Jimbu. Prietina ne-a lochiat și simpatizând mai demult cu mirele meu și avându-mă dragă, ne-a întolocit, așa că conform matriculelor după 21 zile fără 8 eram femeie el bărbat.

Am trăit bine în lunile de miere, dar' fiind el cam uruz n'auzea bine ba mai și chiar răsese, era jaluz foc. Supărarea îi mai crescuse când o femeie îmi spune în fața lui: Dnă! A zis hăla că nici cu un gram nu ești mai mult decât haia, pentru-că ai șazut cu hăla cu chipiu pe canapea, și-a adus bomboane ba zicea că și o bluză ș. a. Din această vorbă am avut mult de furcă cu el până ne-a împăcat un prietin în urma căreia am scui-pat după el.

Trei zile ne-am certat pe altă chestie, într'o zi inzistă dracu și mă duc la Arad; din întâmplare — călătorește cu acel tren și vecinul, și iară întâmplarea — tot un

Nr. 32 la Hotel. Inzadar iam explicat că eu am fost la a-ripa dreaptă iar el la stânga cu acela-și număr, nu credea; văzând însă că eu am dreptate a cedat și ne-am împăcat.

Unui alt prietin i-am răspuns că n'a fost nimic din toată cearta cu aceia întâmplare decât că: N'am dormit o noapte întreagă dragul meu, ieșind tot eu învingătoare.

Hei, hei dragi Dșoare de azi! Am știut și noi ceva pe vremea noastră. Nu crede tu bărbate ce vezi, crede ce-ți spun eu.

Despre creșterea copiilor să vă învăț eu dragilor. Ca să fie deosebiți de cei ce cresc la oi și capre, să-i dați la școală, de mici să le dați voie a să jimba după oameni. De vedeți vre-un om nesimpatic — șoptiți-le vorbe de batjocură, ei sunt luzi și zic. Mai târziu strigați-le să arunce cu bolovani după motoară, căci le-a omorât gâsca. Dacă'l vor nimeri bine, va exploda motorul și va fi asigurat, vor primi și bun bacșis; de vor sparge fereștile, le-a plătit cine le are. Când sunt mai mari și aproape să devină maturi, dați-le voie a batjocori pe toată lumea, a minți și a afla modalitate de ceartă, căci așa am făcut și eu și în toate privințele am eșit învingătoare.

Astăzi un singur lucru nu'mi place, am înaintat în viață. Dar m'a mdesfăcut și refăcut din creștet până'n tălpi și nu mai știu face grimasuri. În schimb șogorul fostului bărbățel îi place a să guguli cu Nyșca. Într'o noapte îl întâlnește un bađe în o-grada acesteia. Ce cauți aici prietine? Am perdut o scroafă fu răspunsul! N'ai văzu'o? Ba da! Dule și te culcă liniștit.

Stan Pășitul despre tăbac.

Lumea e compusă din bine și din rău adecă: după cum sunt și oamenii buni sau răi; plantele bune sau veninoase; dobitoacele blânde s'au sălbătice. Răii de aceea sunt răbdați pe lume de Dumnezeu, ca văzând bunii faptele lor cele rele nu cumva să cadă și ei în păcatele celor răi.

Bunătața, bunătațe și răutatea iară răutate rodește. Dar este la mijloc și zicala românului „fă bine și așteaptă rău”. Să 'ntâmplă uneori, ca din o mie de cazuri cu fapte bune să rezulte și ceva rău; dar din cele rele ca omul să se aleagă cu ceva bine mai rar de tot. Despre așa ceva aș vrea să vă povestesc, dar din capul locului vă aduc aminte: „că cine va asculta bine va învăța, cine va dormi bine se va odihni”.

Tutunul, tăbacul s'au cum îi mai zice și tămăia celui necurat a fost aduș în Europa de Nicotin și Chinin după descoperirea Americii de latinul Columb. Cu toate gloabele și afurisenile de pe acele timpuri dictate de stăte pe capul fumătorilor, tămăia aceasta a pus stăpânire mai pe

toată lumea, încât nu cred să se găsească sat în care să nu se fumeze.

Pe aici pe la noi cei mai vestiți fumători au fost Turcii, dela cari s'au molipsit nemeșii (boierii) maghiari, ăștia au fost antemerătorii Țiganilor, cari la rândul lor au fost apostolii fumatului și în special printre Românii ardeleni, cari ei au fost cei din urmă, din răsăritul european, cari au făcut cunoștința acestei bușteni veninoase.

Înainte de războiul lumii era o mare mulțime de plugari români, cărora brânză de iepure să le fi dat și tot nu fumau, iar acum după trecerea focului celui mare puținii cari au avut norocul să scape cu zile, îi vezi fumând ca Turcii și pe unii ținând băgău ca Țiganii. Întrebați, că de ce fumează, ei îți răspund, că ce ne făceam pe front (adecă iad) dacă nu am fi avut tutun, cu care ne stricam foamea și ne alungam grozavele gânduri stărnite la vederea sângelui și a capetelor omenesci ce ca vrăbile zburau înaintea noastră și la mai groza-

vele gemete eșite din piepturile celor porniți spre calea veciniei. De atunci am rămas cu patima fumatului.

Prin bordeul Țiganului e pus-tiu, iar pe pod undeș ține alimentele nu-i nimic, de cumva nu se 'ntâmplă prin sat ceva mortăciune de dobitoc. Când purdalele cei mici hămisiți de foame plâng, îl vezi pe Dadu Răpa, că le bagă țigarea în gură și dacă'l întrebi, că de ce face așa îți răspunde: Apoi și mie, când mi-e foame, fumez îmi strică stomacu și'mi uit de ea, iar dacă dă Dumnezeu de mi să uplem poduțu cu carne de prin sat și apoi tragem câte un ospăț boieresc de ne umplem burta, ce ne-am face noi, că am crepa, dacă n'am avea tutun, care ne ușurează și ne ajută mistuitu.

Mai de mult se scria prin gazete că un Englez prin Africa centrală a picat în robia unui trib de canibali (mâncători de oameni) și a fost băgat într'ocuscă în jurul căreia erau pari bătuți în pământ și în vârful cărora era câte un cap de om (și se zice, că cu cât mai multe capete de aceste erau, cu atât de mai mare autoritate se bucura căpetenia tribului). Aici el a fost hrănit cu simbure de nucă și fructe de cocos spre îngrășare. După un răstimp oarecare, când s'a crezut că-i destul de gras mai marele tribului s'a dus de l'ă vizitat, la mirosat, dar atunci numai decât a apucat a se strâm-ba din nas și a i se contrage obrazul.

Depărtându-se căpetenia, care nu i-a fost mirarea văzând, că vine un negher care'i lăsă ușa cușcei deschisă.

Înîmă a început ai bate grozav și un fel de ametală amestecată cu frică la luat în stăpânire. Încet și privind în tote părțile a făcut tot câte 3 pași până s'a văzut afară din ocolul acela blăstămat. Odată afară nici Struțul pasărea pustului nu l'ar fi întrecut în fuga lui năpraznică, de nu s'a oprit până'n orașul, undeș avea conacul înainte de a fi fost prins.

Aici apoi fiind târg s'a întâlnit cu căpetenia a cărui oaspe fusese și prin talmăciu l'a întrebat, că cum de la făcut scăpat? Iar acela i-a răspuns așa: voi europenii aveți un nărav urât, că vă afumați pieptul cu funingene, ca-

Băbura, iar mie mi s'a întâmplat
că mai anțerț am mâncat un fru-
mos tinăr european, carnea lui
a fost foarte gustoasă, dar când
am ajuns la plămâni fiind acele
tare afumate și cu un gust gro-
zav, m'a apucat o greață și o
scârbă de-mi venea să-mi vărs
mațele, de trei luni m'au scutu-
rat fiigurile, că și acum mă cu
tremur, când im aduc aminte.

Când m'am dus de te am miro-
sat în tocmă așa puțai și de a-
ceea te-am făcut scăpat.

Așa dară iacă, dintr'un mare
rău și ceva bine.

Eugen Tordășianu

Doină din Benești

Batăl-l crucea om bogat
Cel mai ales om din sat
Căci așa s'a laudat
Că aduce bufile
Pe la toate curțile.

Iar ospățul când îl face
Să tot răzi atunci drace
C'ai să vezi femeii bătute
Bărbați schilodiți prin curte
Și o nuntă mare aleasă
Nuntă fără de mireasă,
Mire la cărciumăreasă
Cu ocaua dinainte
Injurând de cele sfinte.

Iară cana ca icoana
Îi amintea iară drama:
Când colea la scocul morii
Îi striga în răs feciorii
Ionică pui bălat
Oile cui le-ai lăsat
Să le tundă să le mulgă
Să le mâle colo'n strungă.

Ți-ai schimbat apoi nănașu
Ți-ai păpat urda și cașu
Și acum în toate sări
Umblî doar pe la mânăzări
Nici cu turmă nici cu mândră
Vai de capul el dobândă.

Beneșteanu.

Paștile lui Păta.

Ce păcat de bietul Păta,
Spuneau oamenii din sat,
Că de Paști în anul ăsta
Este în ... orfelinat.

Numai noi și iară noi.

Noi notarii dela sate, iarna vara tot lucrăm
Muncim greu din zi în noapte, numai darea să'ncasăm
În noi toată lumea vede, un asupritor tiran
Nimeni nu ne părtinește, pentru toți suntem... dușman
Dacă nu-ți faci datoria, vine domnul controlor
Și-ți dresează acte grele, să nu ți-s'acorde spor.

Noi notarii de pe sate, ziua noaptea greu muncim
Dresând procese verbale, șefii să ni-i mulțumim
Astăzi vine domnul doctor, mâine agentul sanitar
Perceptorul sau chiar moașa... agentul veterinar
Vine-apoi veterinarul, sau agentul agricol
Dup'aceia agronomul, ba chiar domnul revizor.

Agentul de urmărire, vighilul regional
Domnul șef de garnizoană, sau poate domnul primar
Toți îți ordonează ceva și dresezi proces verbal
Sau faci tablouri și schișe, căci de-aceia ești notar,

...Așa scrie prin revistă, ba și chiar la calendar
Că se pun la cale multe, pentru tine biet notar
Te vor face între alte agent interpret de legi
Perceptor fără de plată și-i primi diurne'ntregi
Pentru schimbul de coroane, alegeri etcetera
Procentul la spirtoase, astăzi, mâine ți-l vor da.

Oficiul stării civile acu-l pune la grătar
Dar din el o să-ți ajungă un ciolan de secretar
Primești chiar vot în consiliu, dacă va fi dizolvat
Inamovibilitatea din nou ți-s'a garantat.

Ai birou, puteri de muncă, primești leafă cât de bună
Ai primit chiar sporuri grase, lucrul o să meargă strună
Ai carnet de căi ferate, ești aproape de primar
Așa scrie prin revistă, ba și chiar la calendar.

Domnul Buha îți promite, lacul... marea cu-a lor pești
Și-ți mai spune că acestea le-a adus din București
Mai acu deună-zile spunea că-i fi deputat
Și până cam una-alta, mi-te-ai trezit transferat.

Dar de-aceasta nici-o teamă, căci în noul post vei sta
Pân' la nouile alegeri, când din nou te-or transfera
Destul că-i sesia grasă, ce mai vrei și deputat
Al tău e noroiul străzii, îl poți călca'n lung și lat
Dacă mori mai primești una și-ar putea să-ți cam ajungă
Căci e lată de doi metri și-i de trei metri de lungă.

Toate-acestea și'ncă alte le-ai primit sau le primești
Unele îți vin pe poștă, c'au plecat din București
Unele îți vin francate, altele așa în dar
Așa scrie prin revistă, ba și chiar la calendar.

Mai în zilele din urmă, multe legi s'au legiuit
 Și pe tine biet notarăș, în multe te-au pomenit.
 Ba că n'ai încasat dare, ba că te lași mituit
 Iar biletele de vite le vei face gratuit
 Căci poporul, biet poporul prea cu multe'i asuprit.

De lucrări particulare, te ocupă noaptea'n vis
 Și să știi că după moarte poți să mergi în paradis
 Domnul șef de garnizoană o să-ți facă pașaport
 Perceptoru-ți dă chitanță c'ai plătit globalul tot.

Doctorul, moașa și cioclii te-or da liber la transport
 Vizitatorul de carne va da bilet că ești mort...
 Dacă știi odată unu, până la mijloc măcar
 Dacă poți scrie dictando astăzi poți să fii notar
 Așa scrie prin revistă, ba și chiar la calendar.

Chimu.

Popești din patru unghiuri

Papiriu-Papp.

I

Aceasta e povestea lui banală:
 Copilul de țăran din Beșniău,
 Visând s'ajungă'n sat la el birău,
 A fost trimis de tată-său la școală.

Acolo i s'a spus că neamul său
 E viță ticăloasă și venală,
 Că furtul și minciuna este fală
 Pentru valahul prost și nătărău.

Cu cât creștea copilul în etate,
 Scădea credința'n neamul lui
 [obscur,
 Iar, când eși din universitate,

Pășea ca un magnat de sînge pur.
 Și, la „căfană”, luliște fardate
 Il „agrăiau” cu *Meltoșagoș* ur...

II

Făcu pe avocatul'n Micălaca,
 Prin sate se ducea cu execuții,
 Din peatră seacă scoțocea bănuții
 Și pentr'un zlot vindea la tobă
 [vaca.

Și nu-i păsa că suspinau frătuții,
 Când le *bicilula* 'n coteț godaca,
 Dar iartă totul nația, săraca,
 Și ce ușor o 'nșală toți limbuții...

Dac'a simțit poporul ușurare,
Măria sa când merse la oraș,
 Muri și gândul rău de răzbunare.

Și, dac'atâți eroi steteau retrași,
 La Bălgărad, în mareașă adunare,
 Papiriu-Papp era printre fruntași.

III

Depozitele nemților din țară
 Cu zel național le-a răvășit,
 Și aurul din munți l-a irosit,
 Să nu ni-l prindă regățeni'n ghiară.

Importul de coroane l-a'nțeuțit,
 A eludat reforma cea agrară
 Și nu s'a dus la Tisa. Noa, că
 [doară,
 Mă rog frumos, el este om cinstit.

S'agită la 'ntruniri și ponegrește.
 E printre ai mântulrei falnici soli,
 — „Ghemocrația” noastră se to-
 [pește

E ciasul, națiune, să che scoli!..
 Apoi ridică piatra și lovește:
 Ci c'a ciupit Popescu câți-va poli...

Lerui-Ler

Știri telegrafice

Agenția: Tepeluș

Aduse în cărcă de „Calicul”.

Bradul. Au tăbărit „nevestu-
 ticile” printre vacile saselor. Va-
 cile, lăptoasele au înțercat la ve-
 derea micilor animale. Se așteaptă
 vr'un medic dela serviciul zoo-
 tehnic ca să-i mântuiască de ma-
 rea pacoste care a dat peste gos-
 podăriile lor.

Boița. Cuvioșia Sa câștigă
 toate procesele ce are cu popo-
 renii dar plătește ca Uisu, căci
 are de unde. La un proces fiind
 condamnat numai la 6000 lei a-
 mendă de stat, 2000 despăgubiri

civile și alte spese a făcut apel
 fiind nemulțumit numai cu atât.
 Dar bubă care îl doare este altă.
 În urma acestei condamnări cu-
 viosul nău mai are drept a se ju-
 deca cu nimeni timp de 3 ani.
 Or cum obișnuiește, răul îl mână
 la câte 3—4 procese lunar, s'ar
 simți jignit a se face de vorbă
 pe la tribunal și în Sibiul întreg.
 Toți se vor întreba cel cu popa,
 de nu mai are procese? Oare a
 venit timpul să se pocăiască.
 Bine ar face.

Săliște. Bucatele de post
 au început să se înstăpânească
 tot mai mult în lumea financiară.
 La singura bucată de dulce: „Ca-
 licul”, au renunțat marii fi-
 nanciari ai Săliștii, până la schim-
 barea la față, fiindcă *Invlerea* nu
 vrea să aducă mielul de jerfă.

Boița. Preacuviosul amenință
 cu plecarea din Boița. Dacă ar
 vrea, să se ducă la Maica, comuna
 sa natală căci îl asigurăm că nici
 un Boicean nu-l regretă. Ar dis-
 pare cântecul cu renumerația. Îi
 recomandăm însă că dacă se
 duce la Maica să se călugărească
 să-și curețe sufletul de multele
 păcate ce a făcut, iar din banii
 adunați din Boița să doneze co-
 munei o sumă pentru monumen-
 tul Sfințel Sale căci sigur popo-
 renii credincioși îi vor ridica o
 cruce la cimitiru de mortăciuni
 pe care va scrie ca motto: „re-
 munerație.”

Săliște. Unii dintre sălișteni
 cari caută petele din soare sunt
 indignați că e gata baia și se
 întreabă cu drept cuvânt că bu-
 fetul băii când se va decchide,
 fiind că lor le trebuie și bae „in-
 ternă” pe lângă cea „externă”.

Alba-Iulia. Nationaliștii a-
 nunță că marea adunare dela
 Alba-Iulia se va ținea cu sigu-
 ranță la 31 Februarie anul 2999.

Paștile Calului

Mihalache și Gyuluka
 Amândoi bărbați de stat
 Cred că puterea se vinde
 Pe la telari sau mezat
 Supralicitând puterea
 Ei au trâmbișat în lume
 Dară sau ales cu fierea
 Desnădejdei, și minune
 Căci din vârful dealului
 O să-i vezi pe Popovici
 Pe Putere dând din bici
 La Paștile Calului.

Ion Mărjoagă.